

מ"ת (באר שבע) 57123-11-15 - מדינת ישראל נ' עומאר חמאסה

מ"ת (באר-שבע) 57123-11-15 - מדינת ישראל נ' עומאר חמאסה מחוזי באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 57123-11-15

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים

נגד

עומאר חמאסה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ארז שלו

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[23.12.2015]

לפני כבוד השופטת גאולה לוי

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, במסגרת כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, עבירות נשק (נשיאת נשק), חבלה בכוונה מחמירה, היזק במזיד לרכב, ירי באזור מגורים. כתב האישום

2. בכתב האישום שהוגש נגד המשיב נטען כי בעקבות תלונה שהגישה פ' א' ב' במשטרת רהט, כנגד אישה ממשפחת חמאסה, התגלע סכסוך בין משפחת המשיב לבין פלג ממשפחת א' ב' ברהט.

נטען כי במועד שאינו ידוע למאשימה, סמוך לפני 17.3.15, קשר המשיב קשר עם אחרים, בניהם בלאל חמאסה - נגדו הוגש כתב אישום נפרד (מת 10028-05-15), לירות לעבר השיג הצמוד לבית 35 של משפחת א' ב' ברהט.

במסגרת הקשר, בתאריך 17.3.15 סמוך לשעה 20:00, הגיעו המשיב ואדם נוסף מבין האחרים לשכונה 11 ברהט, כשבידיהם רוס"ר ואקדח ושניהם רעולי פנים. השניים התקרבו, כך נטען, לעבר השיג בו ישבו באותה עת מספר אנשים, וירו באוויר ולעבר השיג ברוס"ר ונמלטו מהמקום.

נטען בכתב האישום כי מיד לאחר האירוע, פ.א. (להלן: "המתלונן") ו' א' ב' נסעו ברכב השייך למתלונן לשכונה 2 ברהט בניסיון לאתר את היורים, שחשדו כי הם ממשפחת המשיב, ואז הבחינו במשיב, כשעמו בלאל ושני אנשים נוספים, הולכים על המדרכה. נטען כי באותה עת נשא עליו המשיב את האקדח, ובלאל נשא על גופו את הרוס"ר,

כשהוא חבוי במעיל ארוך. המתלונן התקרב ברכב לעבר המשיב וחבריו ועצר את הרכב במקביל אליהם. נטען כי משהבחינו המשיב והאחרים במתלונן מתקרב אליהם ברכבו, שלפו המשיב והאחר את כלי הנשק, התכופפו וירו עם אחד מבין האחרים, עשרות קליעים אשר פגעו ברכבו של המתלונן, ואחד מהקליעים פגע ברגלו השמאלית של המתלונן.

המתלונן הצליח לברוח מן המקום כשהמשיב והאחרים יורים לעברו והובל לטיפול רפואי בבית החולים שם התברר כי הוא סובל משבר פתוח ומרוסק בשוק רגלו השמאלית.

טיעוני המבקשת

3. ב"כ המבקשתתער להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. נטען כי לחובת המשיב קיימות תשתית ראייתית לכאורית, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שתמציתן, אמרות המתלונן בה מזהה ומפליל את המשיב ומעורבים אחרים בירי. צוין כי אומנם המשיב לא מסר בעדותו הראשונה, שנגבתה בבית החולים, מי ירה בו, זאת משום שלדבריו היה מטושטש, והחליט לדבר כי חשב על ילדיו, ומה היה קורה באם היה נהרג. בנוסף, בחומר החקירה ישנן אמרות של עדים נוספים שבפניהם מסר המתלונן לראשונה, לאחר פציעתו, את שמות המעורבים (אשתו של המתלונן, בילל אל עביד, אימאן אבו בילל-אחיו של המתלונן). עוד נטען, כי המתלונן, בהודעתו השנייה מספר על מספר אירועים במסגרת הסכסוך, ביניהם אירוע הירי; בהודעתו השלישית מיום 31.3.15 מצוין כי זיהה את המשיב כמי שירה לעברו ביחד עם בלאל. המתלונן הדגיש כי הוא מזהה את המשיב למרות שהמשיב היה רעול פנים, המתלונן מסר - "מכיר אותו ככה" כשדיבר על אחד האחרים, ואז הוסיף - "לא מכיר אותו טוב כמו שאני מכיר את עומר" (המשיב). הודגש כי ביחס לאחד מהאחרים אותו לא זיהה המתלונן, הוא ציין זאת בפני חוקריו. עוד נטען כי באותה הודעה, הוצג בפני המתלונן סרטון אבטחה בו זיהה את המשיב כמי ששלף את האקדח וירה לעברו. לעניין זה עמד ב"כ המבקשת על כך שהשטר גונן ציין במזכרו (מיום 5.5.15), כי במהלך שיחת חולין עם המתלונן, אמר לו שחשוב שישתף פעולה, והמתלונן מסר לו את שמות היורים, ביניהם שם המשיב. על גרסה זו המתלונן חזר אף בעימות שנערך לו עם המשיב.

4. ראיה נוספת אליה מפנה המבקשת היא סרטוני האבטחה מזירת האירוע. אמנם לא ניתן לזהות את פני היורים, אולם אפשר לראות כי תיאור המתלונן לאירוע התואם במדויק את הסרטונים. ראיות לכאוריות נוספות הן מז"פ - תיעוד שתי זירות הירי שבוצעו על ידי המשיב, והנזקים שנגרמו לרכבו של המתלונן; חוות דעת לגבי הנשק - הרוס"ר שבו בוצע הירי בשתי הזירות, והאקדח.

כן מפנה ב"כ המבקשת לתיעוד רב של המשטרה אשר חיפשה את המשיב, מסרה לו הזמנות אולם המשיב לא התייצב, בטענה כי הוא עובד על מנת לממן עו"ד לאחיו ובני משפחה אחרים.

5. ב"כ המבקשת מפנה לגרסת המשיב, אשר בהודעתו הראשונה מסר כי ביום האירוע שהה בקריית מלאכי יחד עם חברתו בשם זהבה, ומסר מספר טלפון נייד אשר לטענתו היה ברשותו ביום האירוע (מסתיים ב- 919). אך לטענת המבקשת, אותו מספר כלל לא היה פעיל במרץ 2015. המשיב גם עומת עם העובדה כי בחקירה בתיק אחר (מיום 28.2.15, 17 ימים עובר לאירוע) מסר מספר טלפון אחר (מסתיים ב- 617) שהיה ברשותו בתקופה הרלוונטית. לטענתו המספר שייך לאחיו. איכון שנערך לאותו מספר העלה כי המכשיר היה ברהט ביום האירוע ובשעות הרלוונטיות. אחיו של המשיב תחילה מסר כי מספר הטלפון היה ברשותו בסוף חודש מרץ; לאחר מכן שינה גרסתו ומסר כי המספר לא היה ברשותו בחודש מרץ.

כן נטען לתשתית ראייתית בדמות תיעוד רפואי וראיות נוספות.

6. אשר לעילת המעצר, נטען כי נגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, שכן קיים יסוד סביר לחשש שיסכן את ביטחון הציבור. חשש זה נלמד מהתנהגות המשיב, באם ישוחרר יש חשש ממשי שמא ינסה שוב לפגוע במשפחה היריבה.

עוד נטען כי, לחובת המשיב קמה עילת מעצר נוספת מכוח סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, שכן קיים חשש נגד המשיב שאם ישוחרר ממעצר ישבש את הליכי המשפט נגדו או יתחמק מאימת הדין, נוכח התנהלותו של המשיב והתחמקותו הארוכה ממעצר (האירוע התרחש ביום 17.3.15, המשיב נעצר ביום 18.11.15), המשיב אישר כי ידע כי המטרה מחפשת אחריו וכי הוא דרוש לחקירה, אולם תירץ את אי היעלמותו ובריחתו, בכך שרצה לעבוד ל מנת לממן סניגור לאחרים ממשפחתו.
טיעוני המשיב

7. ב"כ המשיב עתר להורות על שחרורו של המשיב, שכן לשיטתו קיים כרסום ממשי בתשתית בראייתית לחובת המשיב, אותה הניחה המבקשת. לגבי האירוע הראשון בשיג - נטען כי אין כל ראיה הקושרת את המשיב לאירוע, שכן עדותו של המתלונן היא זאת אשר קושרת את המשיב, אך המתלונן כלל לא נכח באירוע הראשון. לגבי גרסתו של המתלונן נטען כי בהודעתו הראשונה (מיום 19.3.15) מסר המתלונן כי הסיע אנשים לקלפי ביום הבחירות, ופתאום ירו לעברו. המתלונן מסר כי אינו יודע מי ירה, וכן מסר כי אינו מסוכסך עם אף אחד. בהודעתו השנייה (מיום 31.3.15 שעה 11:19), מסר המתלונן כי ארבעה רעולי פנים פתחו בירי על רכבו, אך לא מסר את שמותיהם מכיוון שלדבריו לא זיהה אותם. לטענת בא-כוח המשיב, המשטרה חקרה את המתלונן פעם נוספת מכיוון שברכב בו נהג נמצא תרמיל, על כן לשיטתו היה גם ירי מתוך הרכב בו נהג המתלונן.

ב"כ המשיב הוסיף וטען כי באותו יום המשטרה לקחה את המתלונן על מנת לבצע הצבעה וצילום, ובדרך אמר המתלונן לחוקר כי ברצונו לשתף פעולה ולמסור את שמות היורים, אך משום מה אין זכ"ד המתאר אותה שיחה בין המתלונן לחוקר. הזכ"ד הרלוונטי הוא מיום 5.5.15, היינו כחודש וחצי לאחר מכן. לטענת ב"כ המשיב, המתלונן החליט להפליל את המשיב לאחר שחש כי הוא עומד להסתבך. באותו יום בשעה 13:54 המתלונן מוחזר לחקירה, בה הוא מוסר את שמותיהם של המשיב ושניים אחרים. בא כוח המשיב מוסיף כי קיים קושי ראייתי נוכח סתירה ממשית בין גרסתו הראשונה של המתלונן (הודעה ראשונה ושנייה) לבין גרסתו הסופית (הודעתו השלישית), וכן קיים שיהוי בין הודעתו השנייה (19.3.15) לבין הודעתו השלישית (31.3.15).
התשתית הראייתית

8. החלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, חומר שטרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. בשלב זה יש לבחון האם מתוך החומר הגולמי קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ר' בש"פ 10234/08). הלכה היא, כי בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ר' בש"פ 8087/95). עוד נקבע בהלכה הפסוקה כי בשלב זה אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפריכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ר' בש"פ 6982/10). על כן בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ר' בש"פ 352/11).

9. במקרה דנן, בא כוח המשיב לא חלק על עצם התרחשות אירוע הירי המתואר בכתב האישום. גדר המחלוקת היא זהות היורים אשר ירו הן לעבר השיג והן לעבר המתלונן. לגישת הסנגור, לא ניתן להסיק מחומר החקירה, ובעיקר מהודעות המתלונן, כי המשיב הוא אחד היורים אשר ירה באקדח. בשים לב לגדר המחלוקת, אתייחס עתה, באופן תמציתי, לחומר החקירה הרלוונטי:

א. אימרות המתלונן- בהודעתו הראשונה (נגבתה בבית החולים, מיום 19.3.15), מסר מתלונן: "נסעתי ברכב לקחת אנשים לקלפי להצביע...כשנסעתי בשכונה 2 פתאום פתחו עלי באש ואני המשכתי בנסיעה דהרתי כמו משוגע ואז קיבלתי כדור ברגל...לא יודע מי ירה בי, אין לי סכסוך עם אף אחד, לא יודע למה ירו בי". כשנשאל האם דיבר עם החשודים או האם עצר את רכבו לידם? השיב: "לא, אני לא זוכר". משעומת עם כך שבסרטון מצלמות האבטחה ניתן לראות שהוא סטה עם רכבו ועצר ליד החשודים, השיב "לא זוכר, אולי". כשנשאל האם יש לו משהו להוסיף, אמר: "תן לי להחלים ואני יגיע אליך".

בהודעתו השנייה (מיום 31/3/15 שעה 11:19 - נחקר באזהרה בחשד לירי לעבר אנשים), מסר המתלונן: "אני הייתי הולך לאסוף אנשים לבחירות, ראיתי אנשים שהתקרבות אליהם ראיתי שהם רעולי פנים ופתאום מישהו רץ לכיוון החבורה ופתחו באש ואני וברחתי ונפצעתי". כשעומת עם כך שבאותו ערב ירו על השיג של משפחתו בשכונה 11 וכי הוא יצא לחפש את היורים, ולאחר שזיהה אותם סטה עם רכבו לעברם ודיבר איתם, השיב: "אני אומר לך שלא...אני הלכתי לאסוף אנשים לקלפי... יש בני דודים שלי שגרים באזור.. כשירו ברחתי...אני לא יריתי...". כשנאמר לו שהאנשים שירו לא היו רעולי פנים, השיב כי חשב שאלו בני דודים שלו.

בהמשך היום (שעה 13:54), מסר המתלונן הודעה נוספת - הודעה שלישית, בה סיפר אודות מספר אירועי ירי שהתרחשו לעבר ביתו ובני משפחתו: "...בפעם החמישית אני נפצעתי זה בבחירות אני הייתי בקלפי באל ראזי אמרו לי שירו בתוך השיג באתי לראות מי זה נכנסתי ישר לשכונה 2 אני מזהה חבורה של אנשים עוברים על המדרכה אני האטתי את המהירות והסתכלתי עליהם ואחד מהם זה עומר חמאיסה בן עבדאללה לבש חולצה לבנה וחם צוואר וכובע בצבע לבן והחם צוואר עם נקודות היה על הפנים שלו מכוסות עד לפה (הערה מדגים עד מתחת לאף), זיהיתי את סאדם אבו סיטה... [תיאר את לבושו]. בילאל חמאיסה בן מוחמד.... (המשיב) הוא לבש מעיל ארוך שחור כובע סריג שחור מצח ועיניים אני ראיתי וזהו. אני לא בטוח בו אבל נראה כמו סוסו [תיאר את לבושו], ארבעתם עם כובעים אני לא זוכר אם היה רעול פנים. עומר זיהה אותי ונראה לי שגם זיהה את ואליד בן דוד שלי שישב לידי באוטו ופתחו באש. וברחנו ונפצעתי".

כאשר נשאל איך זיהה את המשיב, ענה " גם עומר אני מכיר אותו, גם אם תשים מטפחת אני יכיר אותו" (עמ' 3 שורה 56). כשנשאל לגבי אחד האחרים, ענה המתלונן "מכיר אותו ככה לא כמו שאני מכיר את עומר" (עמ' 3 שורה 62). עוד לדבריו, הוא היה במרחק של מטר וחצי- שניים מהמשיב והאחרים והוא לא ראה מי פתח עליו בירי. משהוצג בפני המתלונן סרטון מצלמות האבטחה, זיהה את המשיב "עומר עבדאללה חמאסה שולף אקדח ולובש חולצה לבנה ומעיל וכובע לבן וחם צוואר". כאשר ביקש להסביר מדוע מסר בחקירתו שהמשיב עם חולצה לבנה, מבלי שמסר כי לבש מעיל, בניגוד לנראה בסרטון, השיב: "אני ראיתי אותו עם החולצה הלבנה ועם הכובע הלבן ולא שמתי לב למעיל זה עניין של שניות אני לא שעה מסתכל על הבן אדם בשביל שאני יצייר אותו בוודאות". כשעומת עם כך שבסרטון נראה כי בעת שעצר את הרכב, אותם חשודים מתכופפים ובורחים ואז פותחים באש, כך שלמעשה הוא ווליד פתחו ראשונים באש, השיב: "אני אומר שזה התגובה שאם אתה נגיד ירית עליי ואני בא מולך בטוח אתה תעשה אותה פעולה תגיד זה בא לירות בי עכשיו". כשנשאל למה מההתחלה לא סיפר את האמת, השיב: "אני הייתי מטושטש הייתי בן אדם סובל אבדתי הרבה דם עם סחרחורת".

ש - "היית אצלי מספר פעמים כמו כן יש עוד חוקרים למה לא הגעת לספר את האמת?"
ת - "אני קודם כל רציתי לתת למשטרה שתעשה את העבודה שלה, משטרה לא עשתה כלום, פטמה נחקרה עדות ופטמה קיבלה בקבוקי תבערה בבית וירי גם".
לשאלת החוקר מדוע החליט דווקא היום לספר, השיב: "חשבתי טוב על החיים שלי, כל יום מסתכל על הילדים והייתי אומר אני הייתי הולך סתם ונשארים יתומים".
בהודעתו הרביעית (מיום 1/4/15- חקירה באזהרה), מספר המתלונן על אירוע ירי אחר שארע עובר לאירוע נשוא כתב האישום.

ב. הודעת ב' א' (מיום 31/3/15 שעה 22:12)- בתחילת הודעתו מספר אודות אירוע ירי אחר שארע עובר לאירוע נשוא כתב האישום. כאשר נשאל האם המתלונן סיפר לו ביום האירוע (17/3/15), מי ירה בו, השיב: "אני הגעתי לבית החולים ביום שירו בו והוא היה ישן כי איבד הרבה דם ואז למחרת הגעתי אליו ושאלתי אותו מי ירה בו והוא אמר שבילאל מחמד חמאסה, סוסו חמאסה, עומר עבדאללה חמאסה וסאדם אבו סיטה. אני להגיד שבאותו יום שירו על פארס (המתלונן) התקשר אלי בן דוד שלי זיאת וסיפר לי שירו על פארס ולנו אין בעיות עם משפחות אחרות זה רק עם חמאסה ואבו סיטה".

ג. הודעת ו' א' ב' (מיום 4/4/15) אשר ישב ברכב עם המתלונן- העד לא זיהה את המשיב כמי מהירורים. מבין המעורבים הוא זיהה את סאדם אבו סיטה בלבד. לדבריו, אין למשפחתם כל סכסוך, למעט עם אחד מאבו סיטה, בעבר היו מסוכסכים גם עם חמאסה אבל "סגרו את העניין". עוד ספר העד בהודעתו אודות נסיבות הגעתם לשכונה 2 (המתלונן לקח אותו לבחור בבחירות, ואז התקשרו אליו ואמרו לו שירו ליד הבית שלו. המתלונן בתגובה אמר לו בוא נלך אולי נזהה את האנשים שעשו את זה). לדבריו "נסענו לשכונה 2 וראינו חמישה חברה שכולם רעולי פנים עם ג'קטים ארוכים וחלק לא. נצמדנו לכיוון שלהם לנסות לדעת מי אלה. אני זיהיתי את סאדם אבו סיטה... פתאום אחד ליד הדלת שלי שניסה להרוג אחד מאיתנו, בן דוד שלי לחץ גז העיף את היד שלו למעלה ועם המכה נפלט לו כדור ואחרי זה התחיל ירי עלינו...".

בהמשך העד חזר על כך שכל חמשת האנשים היו רעולי פנים וראו רק את העיניים. לאחר שהוצג בפניו סרטון מצלמות האבטחה אמר כי כנראה שהיו ארבעה או חמישה. משעומת עם כך שעל פי הסרטון לא נראה מישהו מתקרב לדלת שלו, מסר כי זה מה שהוא זוכר.

ד. הודעת רעיתו של המתלונן - ר' א' ב' (שעה 19:00, ללא תאריך). העדה מסרה כי שלושה ימים לאחר שהמתלונן חזר הביתה מבית החולים, סיפר לה שמי שירה בו היו ממשפחת אבו סיתה וחמאסה. עומר עבדאללה חמאסה וביאל חמאסה.

ה. הודעת אחיו של המתלונן - ה' א' ב' (מיום 1/4/15). העד מסר כי המתלונן סיפר לו שהיו 3 - 4 אנשים באירוע הירי, וביניהם המשיב. האח לא זכר מתי המתלונן סיפר לו על כך.
ו. סרטון מצלמות האבטחה- מצפייה בסרטון עולה כי לא ניתן לזהות את היורים. בסרטון (מצלמות 3, 5, 7 ו-9) נראה אדם לבוש במעיל שחור ארוך עם כובע שחור על ראשו. אחריו בסמוך אליו נראים שלושה אנשים נוספים - הראשון לבוש מעיל שחור ארוך וכובע לבן, השני לבוש במעיל קצר ותיק גב, והשלישי לבוש מעיל קצר. אחד האנשים נראה מסמן בידו למישהו אחר בתנועת "בוא". סמוך לאחר מכן הם מתחילים ללכת והרכב בו נסע המתלונן מגיע, סוטה לעברם ומאט. האדם הראשון (לבוש מעיל שחור ארוך וכובע כהה על ראשו) מסתובב להסתכל לעבר הרכב, והשלושה האחרים ממשיכים ללכת מעט, מאטים, מתכופפים והאדם עם המעיל השחור הארוך החובש כובע שולף מתוך המעיל מה שנראה כמו נשק ארוך ומתחיל לירות. האדם עם תיק הגב תופס לרגע במעיל של היורה ואז עוזב. האדם עם המעיל השחור הארוך וכובע לבן יורה גם הוא. הירי ממשיך ובסופו הארבעה עוזבים את המקום. (ראה גם זכ"ד/דו"ח צפייה של החוקר שי מלול).

ז. חוו"ד מעבדת נשק. על פי חוות דעת מיום 30.3.2015, התרמילים שנמצאו בסמוך לשיג (שכונה 11 בית 35) והתרמילים שנמצאו בזירת אירוע הירי לעבר המכונית (שכונה 2), "נורו מכלי נשק אחד, ככל הנראה מרובה סער 16M". (ר' גם דו"חות תפיסת מוצגים של השוטר רוברט לייבוויץ, דו"ח בדיקת מז"פ ודו"ח בדיקת כלי רכב- מעבדה ניידת דרום).

ח. דוח מחקרי תקשורת, מעיין בדו"חות התקשורת של הנייד שמספרו מסתיים ב- 919, ניתן לראות כי בתקופה הרלוונטית (הדו"ח מתייחס למועדים שבין 1.3.15 - 21.3.15), לא הייתה כל פעילות ממספר זה, לא שיחות יוצאות ולא שיחות נכנסות.

בנוסף, טלפון נייד שמסתיים ב- 617 אכן ברהט במועדים הרלוונטיים לאירוע. גרסת המשיב

בהודעה הראשונה (מיום 18.11.15) מסר המשיב כי ביום האירוע "הייתי בקריית מלאכי יש לי דירה שם גם עם חברה (זהבה אהובה)". עוד מסר המשיב כי הנייד שמספרו מסתיים ב- 919 היה ברשותו ביום האירוע וכן אותו מספר כבר כמעט שנתיים. כשנשאל מדוע לא התייצב כשידע כי הוא דרוש לחקירה השיב "הייתי עובד בגלל ששילמתי לארז שייצג את אח שלי". המשיב מסר כי במועד נשוא כתב האישום עבד ב"מעדני הטלה" בקריית מלאכי.

בהודעה השנייה (מיום 22.11.15) חזר המשיב על גרסתו כי ביום 13.7.15 שהה בקריית מלאכי בדירה השייכת לו. כשנשאל אם הנייד שמסתיים ב- 617 שייך לו, השיב "לא זה מס' של אח שלי הקטן בשם לואי". כשעומת עם העובדה כי בחקירה בתיק אחר מיום 28.2.15 (17 ימים לפני האירוע נשוא כתב האישום), מסר כי ברשותו מספר אחר, השיב "היה הנייד הזה איתי (מסתיים ב- 919) ומסרתי מס' אחר ... אמרתי להם מס' אני לא זוכר איזה מס'".

בהודעה השלישית (מיום 23.11.15) - לאחר שעומת עם העובדה כי בחקירתו בתיק האחר מסר כי הנייד שברשותו הוא הנייד שמסתיים ב- 617 - השיב כי "לא רציתי להעביר את המספר שלי". כשעומת עם נתוני התקשורת אשר מהם עולה כי לא הייתה כל פעילות מהנייד שמסתיים ב- 919, השיב "לא יודע". ולבסוף הכחיש כי שהוא קשור באירועים נשוא כתב האישום.

י. הודעות אחיו של המשיב לואי חמאסה (הודעות מיום 22.11.15 ו-23.11.15) - לשאלת החוקר האם מוכר לו מס' הנייד המסתיים ב-919 השיב "של עאמר אחי". עוד מסרהעד כי "הוא כל הזמן מחליף פלא' אבל לא מזמן נראה לי לא יודע בדיוק". בהודעה הראשונה העד מסר כי הנייד שמסתיים ב-617 שהיה ברשותו נעלם. בהמשך מסר כי "ברהט הבית שלו ברהט היה עובד בקריית מלאכי". לשאלת החוקר "האם אחיך עאמר התגורר בקריית מלאכי?" השיב "לא יודע אני יודע שהוא עובד ומגיע הביתה". בהודעה השנייה מסר האח כי "בחודש מרץ הפלא' לא היה אצלי הוא נעלם לא יודע איפה נעלם". יא. הודעת חברתו של המשיב זרהבה אובה (הודעה מיום 23.11.15) - העדה מסרה כי היא בקשר עם המשיב מזה ארבע שנים, וכי גרו ביחד עד לפני חודש (לפני שעברה למקלט) באשדוד, ולפני כן בקריית מלאכי. היא מסרה כי המשיב מחזיק בנייד שמסתיים ב-919 מאז שהיא מכירה אותו. יב. מעיון בחומר החקירה עולה כי המשטרה זימנה את המשיב מספר רב של פעמים, על מנת לחקור אותו, אך המשיב לא התייצב. הוא הסביר זאת בטענה כי עבד על מנת לממן ייצוג משפטי לאחיו ובני משפחתו (ר' הזמנות לסור למשפט מיום 11.5.15, 24.5.15, 8.6.15, 29.6.15, 16.8.15, 1.9.15, 13.9.15, 29.10.15). דיון והכרעה

10. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בחומר החקירה באתי לכלל מסקנה כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב, ביחס למעשים המיוחסים לו בכתב האישום. תשתית זו נשענת בראש וראשונה על אמרותיו של המתלונן, הנתמכות באופן חלקי על ידי אימרותיו של ו' א' ב' אשר ישב לידו ברכב, ועדויות אשתו ואחיו של המתלונן, אשר בפניהם מסר, לכאורה לראשונה לאחר האירוע את שמותיהם של היורים, ובהם המשיב.

התשתית הראייתית נשענת בנוסף על סרטון מצלמות האבטחה המתעד את האירוע נשוא כתב האישום, הגם שלא ניתן לזהות את הדמויות בסרטון, אך יש בו כדי לחזק את אימרות המתלונן. בנוסף קיימת חו"ד מז"פ הקובעת כי הקליעים שנמצאו בזירת הירי הראשונה בשיג (שכונה 11), והקליעים שנמצאו בזירת הירי השנייה (שכונה 2), נורו מאותו נשק, דבר שקושר לכאורה את המשיב גם לאירוע הירי הראשון המתואר בכתב האישום.

11. אשר להשגות הסנגור, ככל שאלה נוגעות לשאלת מהימנות ואמינות אמרות המתלונן, מקומן להתברר במסגרת התיק העיקרי. כאמור, בשלב בו אנו מצויים, אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפריכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 6982/10, 9431/12).

לא מצאתי כי הדברים עליהם הצביע ב"כ המשיב, ובהן כבישת העדות עד להודעה השלישית, יש בהן כדי לקרקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה משוללת יסוד, נוכח ההסברים שמסר המתלונן.

12. התהיות שעולות מגרסת המשיב מחזקות את התשתית הראייתית הלכאורית. בכל הודעותיו המשיב דבק בגרסה כי ביום האירוע שהה בקריית המלאכי ביחד עם חברתו זהבה אובה. המשיב מסר בחקירותיו כי ברשותו טלפון נייד אשר מספרו מסתיים ב- 919, והוסיף כי מספר זה נמצא ברשותו מזה זמן רב. כשעומת עם העובדה כי בחקירה בתיק אחרת מסר מספר אחר המסתיים ב- 617, השיב "לא רציתי להעביר את המספר שלי".
- מעיון בהודעתה של זהבה עולה כי אינה זוכרת בוודאות אם ביום 17.3.15 שהתה ביחד עם המשיב בקריית מלאכי, אך לדבריה שבאותה תקופה גרה ביחד איתו בקריית מלאכי. גם היא מוסרת שהנייד שהיה ברשות המשיב הסתיים ב- 919. דברים אלה אינם מתיישבים עם דברים שמסר אחיו של המשיב. לדבריו, נהג המשיב להחליף מספרי טלפון בתדירות גבוהה ("הוא כל הזמן מחליף פלא' אבל לא מזמן נראה לי לא יודע בדיוק"). הוא גם מסר כי הנייד שמספרו מסתיים ב- 617 שהיה ברשותו, נעלם. עוד מסר האח כי המשיב אכן עובד בקריית מלאכי אך מתגורר ברהט. הטלפון שמסתיים ב- 617 אוקן ברהט במועדים הרלוונטיים.
- דבריהם של המשיב וזהבה לגבי הנייד שמסתיים ב- 919 גם אינם מתיישבים עם דוח מחקרי תקשורת לגבי נייד זה, שהראה כי לא היה פעיל במרץ 2015.
13. באשר לטענת הסנגור בנוגע לעיכוב ברישום הזכ"ד של החוקר יואב בונה, הנני סבורה כי אין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית אשר הונחה לחובת המשיב. מעיון בחומר החקירה עולה כי נמצא זכ"ד של רמח"ת רהט - שלומי דראי (מיום 31/3/15), לפיו החוקר שי מלול הגיע אליו יחד עם המתלונן ומסר לו כי המתלונן רוצה למסור את שמותיהם של היורים. המתלונן אמר שהחוקר שי הבטיח לו בבית חולים שהוא יטפל בעניין אם יספר מי ירה בו. בהמשך המתלונן מוסר את שמו של המשיב והאחרים המעורבים בירי (ראה גם מזכר של החוקר שי מלול מיום 31/3/15).
- עילת המעצר
14. לחובת המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, שכן קיים יסוד סביר לחשש שיסכן את ביטחון הציבור. חשש זה נלמד מהמעשים החמורים המיוחסים למשיב, המקימים חשש כי באם ישוחרר ינסה שוב לפגוע במשפחה עימה נמצאת משפחתו בסכסוך.
- לחובת המשיב קמה עילת מעצר גם מכוח סעיף 21(א)(1) לחסד"פ, של חשש משיבוש הליכי המשפט נגדו או התחמקות מאימת הדין, נוכח התנהלותו של המשיב והתחמקותו הארוכה מהגעה למסירת עדות. יש לזכור כי האירוע התרחש ביום 17.3.2015 ורק ביום 18.11.2015 עלה בידי המשטרה לעצור את המשיב. המשיב אישר כי ידע שהמשטרה מחפשת אחריו וכי הוא דרוש לחקירה, ותירץ את היעלמותו ובריחתו בכך שרצה לעבוד ל מנת לממן סניגור לאחרים ממשפחתו.
15. לחובת המשיב עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירה של חטיפה והפרת הוראה חוקית והיא ריצה בעבר תקופות מאסר.
16. לאחר הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, נותר לבחון על פי מצוות המחוקק, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר דרך חלופה. בנסיבות העניין, ומבלי שיהיה בכך משום הבעת עמדה כלשהי ביחס להיתכנות קיומה של חלופת מעצר הולמת, אני מורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. קובעת להמשך דיון לקבלת תסקיר ליום 11.1.2016 שעה 11:00 בפני כב' השופט נ.אבו-טהה או במועד אחר על פי יומנו.
- המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון על ידי שב"ס.
- ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ו, 23/12/2015 במעמד הנוכחים.
- גאולה לוי, שופטת
- הוקלד ע"י: אילנה אסף